

[Edvard Sørensen.]

for Jord til Biveje fastsættes i Henhold til Loven af 1853 af 2 af vedkommende Sognekommunes Boniteringsmænd, og Overtaksationen foretages af 4 af Retten udmeldte Mænd. I Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, for hvilke der er udfærdiget Vedtægter, foretages Taksationen af 4 Mænd, hvoraf 2 vælges af Amdsraadet og 2 af Retten. Der er ingen Adgang til Overtaksation. I Købstæderne fastsættes Erstatningerne i Almindelighed af en særlig Kommission, og der er som Hovedregel ingen Adgang til Overtaksation. Som det ses, er det meget indviklede og meget forskellige Regler, som det er rimeligt og nødvendigt at faa gjort mere ensartede.

Der foreslaas nu inden for hver Amdsraadskreds oprettet een, undtagelsesvis to faste Taksationskommissioner, der hver bestaar af 2 af Ministeren for offentlige Arbejder for en 6-aarig Periode beskikkede Medlemmer med Suppleanter, som alle udpeges af Ministeren blandt 6 af Amdsraadet indstillede Personer. Der oprettes endvidere 5 Overtaksationskommissioner, som hver omfatter 5 Amdsraadskredse. Hver Overtaksationskommission bestaar af 6 af Ministeren for offentlige Arbejder for en 6-aarig Periode beskikkede Medlemmer, saaledes at hver af de 5 Amdsraadskredse repræsenteres ved 1 Medlem, medens Formanden udpeges af Ministeren blandt Vejdepartementets Tjenestemænd.

Efter de gældende Regler er det saadan, at dersom Overtaksationskommissionen ved Taksation af Jord til Biveje kommer til et Resultat, der ikke er fordelagtigere for Rekvirenten end Taksationskommissionens, skal Rekvirenten udrede samtlige med Overtaksationskommissionsforretningen forbundne Omkostninger. Dersom Overtaksationen forhøjer Erstatningen med en Tiendedel af det af Taksationskommissionen bestemte Beløb eller derover, skal Kommunen bære Omkostningerne ved Overtaksationsforretningen. I andre Tilfælde deles Omkostningerne lige mellem Parterne.

Efter Vejlovsforlaget gælder følgende: I Tilfælde af, at Sagen er paaanket af en Ejer eller Bruger og den ham tilkommende Erstatning ikke er blevet forhøjet ved Overtaksationen, afholdes de med Overtaksationskommissionsforretningen forbundne Omkostninger af den paagældende. I alle andre Tilfælde udredes Omkostningerne af vedkommende Kommunalbestyrelse; i ganske særlige Tilfælde, hvor Klageren — uanset at Erstatningen ikke er blevet forhøjet — dog skønnes at have haft rimelig Grund til at

bringe Sagen for Overtaksationskommissionen, kan denne bestemme, at Kommunalbestyrelsen helt eller delvis skal udrede Omkostningerne. Overtaksationskommissionen kan af Klageren i Sagen kræve deponeret et Beløb til Bestridelse af Omkostningerne.

Som det ses, er det over for Klageren en noget lempeligere Form end den gamle Bivejsregel. Ny er dels Bestemmelsen om, at en Grundejer har Ret til at fordre hele sin Ejendom eksproprieret af Kommunalbestyrelsen, for saa vidt den tilbageblevne Del af Ejendommen maatte være saa lille eller saaledes beliggende eller beskaffen, at det ved Vurderingen ikke skønnes hensigtsmæssigt at bevare den som selvstændig Ejendom, dels Bestemmelsen om, at Erstatningen skal nedsættes med et Beløb, svarende til den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Ejendom skønnes at opnaa.

De bestaaende Regler om Afgivelse af Vejmateriale findes for Landevejenes Vedkommende i Forordningen af 13. December 1793 og for Bivejenes Vedkommende i Plakat af 4. Juni 1845. Det bemærkes dog, at der ikke kan fordres Vejmateriale til Anlæg af Biveje. Efter de gældende Regler ydes der ikke Lodsejerne Erstatning for Materialets Værdi, men kun for den Skade, der paaføres Ejendommen ved dets Borttagelse.

Nu indføres der herom nye ensartede Regler. Den vigtigste Ændring er, at der gives Lodsejerne Erstatning saavel for Materialets Værdi som for den Skade, der paaføres Ejendommen ved dets Borttagelse. Undtagelsen fra Forpligtelsen til at afgive Materiale til Brug ved offentlige Veje gælder nu kun Haver og Lystskove, men udvides efter Forslaget til ogsaa at omfatte Kirkegaarde og Gaardspladser, Grundstykker, paa hvilke der findes Fortidsminder, Arealer, som i Henhold til en godkendt By- eller Markplan er bestemt til offentlige Formaal, samt Ejendomme, der ejes eller bruges af en Kommune eller Jernbane.

Som nyt kan ogsaa nævnes, at Ministeren udarbejder, efter Forhandling med de paagældende Kommunalbestyrelser, en Vejplan for hele Landet, omfattende Hovedlandeveje, Hovedlandevejsgader, Landeveje og Landevejsgader, men ikke Biveje. For de samme Veje er der ogsaa en Bestemmelse om, at Vejen kan gøres façadeløs.

Forsyning med Vejvisere, Kilometersten, Skelsten, Sikkerhedsrækværker samt Tilvejebringelse af Afløbsstrækninger, Udsigtsbælter og Lyssignalanlæg ved ubevogtede Jernbaneoverskæringer henhører i Dag under Ministeriet for offentlige Arbejder,